

Πνευματικὴ Οἰκοδομὴ

■ Ἐπὶ τῇ ἱερᾷ Μνήμῃ τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης

«Ἐσὺ συγχώρησε

κι ἐγὼ θὰ ἀναλάβω τὴν ὑπόθεσή σου!...»*

«Ἡ ἔχθρα ἔσβησε καὶ ἔνωθα νὰ ἀγαπῶ ὅλο τὸν κόσμο.

Ἀκόμη καὶ αὐτοὺς ποὺ με ἀδίκησαν...»

Ὁ Ἅγιος Κωνσταντῖνος, τὸν ὁποῖο ἡ ἱστορία χαρακτήρισε «Μέγας», ὁ γενάρχης τοῦ Χριστιανικοῦ Βυζαντίου καὶ τοῦ ἀνεπανάληπτου σὲ πνευματικότητα Βυζαντινοῦ πολιτισμοῦ, ἐπανειλημμένως καὶ ἐκεῖνος καὶ ἡ μητέρα του, ἡ Ἁγία Ἑλένη, ἔχουν θαυματουργήσει. **Βοηθοῦν** τοὺς πιστοὺς ποὺ τοὺς ἐπικαλοῦνται. **Καὶ** αὐτό, γιατί ὁ Ἅγιος «εὔρε χάριν παρὰ τῷ Χριστῷ», τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, τὸν Ὁποῖον ἀγάπησε καὶ τίμησε ὅσον κανεῖς ἄλλος βασιλεὺς.

Ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος ὑπῆρξε ἕνας νέος «Ἰωσήφ ἀπὸ Ἀριμαθαίας», ὁ ὁποῖος «ἀποκαθήλωσε», κατέβασε ἀπὸ τὸν σταυρὸ τῶν φοβερῶν διωγμῶν τὸ ματωμένο Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τὸ αἵμοσταγὲς καὶ καθημαγμένο σῶμα τῆς μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας Του. **Ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος** ἦταν αὐτὸς ποὺ ἀνοίξε πρῶτος τὶς κλειστὲς μέχρι τότε στὴν Ἀλήθεια πύλες τῆς ἀνθρωπότητας, γιὰ νὰ εἰσέλθει ὁ Βασιλεὺς τῆς Δόξης, ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός. **Ἀλλὰ** θὰ χρειαζόταν νὰ γράψει κανεῖς πολλὰ βιβλία, γιὰ νὰ ἀναλύσει τὶς ἀρετὲς του.

Αὐτὸς ὁ Ἅγιος, ὅπως ἦταν μεγαλόψυχος καὶ εὐσπλαγχνος βασιλεὺς καὶ δὲν ἔπαυε νὰ εὐεργετῇ ἀκούραστα τοὺς ὑπηκόους του καὶ ἰδιαίτερα τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, ἔτσι καὶ τώρα πού εὐρίσκεται καταξιωμένος κοντὰ στὸν Θεό, κάνει τὸ ἴδιο. **Βοηθάει μὲ τις πρεσβεῖες του πρὸς τὸν Κύριο κάθε πιστὸ πού τὸν ἐπικαλεῖται. Ἔτσι λοιπὸν βοήθησε καὶ μιὰ ἀδικημένη χήρα ἀπὸ τὴν Πάτρα, ὅπως τὸ ἀφηγήθηκε ἡ ἴδια καὶ οἱ καλοὶ συγγενεῖς της, οἱ ὅποιοι ἔζησαν τὸ γεγονός μέσα στὴν δεκαετία τοῦ '90.**

* * *

«Ὁ σύγγυζός μου ἔφυγε γιὰ τὸν οὐρανὸ ἀρκετὰ νέος καὶ μὲ ἄφησε χήρα μὲ ἀνήλικα παιδιά. **Μ**ερικοὶ ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς, ἀντὶ νὰ μοῦ συμπαρασταθοῦν, προσπαθοῦσαν ἀπὸ τὴν πατρικὴ περιουσία τοῦ συζύγου μου νὰ σφετεριστοῦν καὶ τὸ δικό του μερίδιο, ἀδικώντας καὶ ἐμένα τὴν γυναῖκα του, πού βρισκόμουν μετὰ τὸν θάνατό του σὲ δύσκολη οἰκονομικὴ θέση, ἀλλὰ καὶ τὰ μικρὰ παιδιά του. **Ἡ** ἀδικία αὐτὴ δημιούργησε στὴν ψυχὴ μου ἀγανάκτηση, ὥστε ἄγγιζε τὰ ὅρια τοῦ μίσους! **Ἐ**φυγε ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὴν ψυχὴ μου καὶ δὲν μποροῦσα οὔτε νὰ προσευχηθῶ καλά, γιὰτὶ ἔνιωθα τύψεις γιὰ τὴν ἔχθρα πού φιλοξενοῦσα στὴν ψυχὴ μου.

Πραγματικά, βρισκόμουν σὲ πολὺ δύσκολη θέση.

Ἐκεῖνες τὶς ἡμέρες, χρειάστηκε νὰ ἀνέβω στὴν Ἀθήνα γιὰ κάποιες ὑποθέσεις μου καὶ καθὼς βιάζομαι στὴν ὁδὸ Ἁγίου Κωνσταντίνου (κοντὰ στὴν Ὀμόνοια), ἀντίκρισα τὴν μεγαλόπρεπη Ἐκκλησίαν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης νὰ δεσπόζει δεξιὰ μου. **Τ**ότε ἔνιωσα μιὰ δυνατὴ ἐπιθυμία νὰ μπῶ μέσα νὰ προσευχηθῶ, γιὰ νὰ γαληνεύσω καὶ νὰ βοηθηθῶ. **Ἐ**τσι κι ἔκανα.

Σὲ λίγο βρισκόμουν μπροστὰ στὴν Εἰκόνα τοῦ Ἁγίου, γονατιστὴ καὶ προσευχόμενος μετὰ δακρῶν. **Ὅ**λο τὸν πόνο τῆς ψυχῆς μου τὸν ἄφησα νὰ ξεχυθεῖ μπροστὰ του ἐκείνη τὴν στιγμή. **Ἡ** μεγάλη Ἐκκλησία ἐκείνη τὴν ὥρα ἦταν ἄδεια καὶ ἥσυχη.

Καθὼς λοιπὸν ἤμουν ἀπορροφημένη στὸ νὰ τοῦ ἐκθέτω τὸ πρόβλημά μου καὶ νὰ ζητῶ βοήθεια, ξαφνικὰ ἀκούω μιὰ φωνὴ ἀνδρική νὰ βγαίνει ἀπὸ τὴν Εἰκόνα τῶν Ἁγίων, μεγαλόπρεπη ἀλλὰ καὶ γλυκιά, νὰ μοῦ λέει:

- Ἐσὺ συγχώρησε, κι ἐγὼ θὰ ἀναλάβω τὴν ὑπόθεσή σου!...

Μὲ διέτρεξε ἓνα ἱερὸ ριγὸς. **Σ**ήκωσα τὸ κεφάλι μου καὶ κοίταξα τριγύρω. **Δ**ὲν ὑπῆρχε κανεὶς ἄνθρωπος. **Ἦ**πῆρχε ὅμως ὁ Ἅγιος!... **Τ**ὴν παρουσία Του

τὴν ἔνιωθε ἡ ψυχὴ μου, καὶ τὰ αὐτιά μου ἀξιόθηκαν νὰ ἀκούσουν τὴν φωνή του!

Αμέσως ἔνιωσα νὰ φεύγει τὸ βάρος ἀπὸ τὴν ψυχὴ μου καὶ μιὰ οὐράνια χαρὰ νὰ μὲ πλημμυρίζει. **Ἡ** ἔχθρα ἔσβησε καὶ ἔνιωθα νὰ ἀγαπῶ ὅλο τὸν κόσμο. **Α**κόμη καὶ αὐτοὺς πού μὲ ἀδίκησαν.

Ὅταν ἐπέστρεψα στὴν Πάτρα, μέσα σὲ δυὸ ἡμέρες ὅλα τακτοποιήθηκαν κατὰ τρόπο ἀπρόσμενο καὶ θαυμαστό.

Ὅσοι γνώριζαν τὴν ὑπόθεση, ἔμειναν ἄφωνοι μπροστὰ στὴν ἄμεση ἐπέμβαση τοῦ Ἁγίου. **Μ**αζί τους καὶ ἐγὼ ἐδόξασα τὸν Θεὸ καὶ εὐχαρίστησα τὸν Ἅγιο γιὰ τὴν βοήθειά Του.

Ὅσο ζῶ, θὰ θυμᾶμαι τὴν εὐεργεσία Του καὶ τὴν προτροπή Του:

“Ἐσὺ συγχώρησε, κι ἐγὼ θὰ ἀναλάβω τὴν ὑπόθεσή σου!...”».

(*) Ἱερᾶς Γυναικείας Μοναστικῆς Ἀδελφότητος Παναγίας Βαρνάκοβας, Νεώτερα Θαύματα τῆς Παναγίας στὴ Βαρνάκοβα καὶ Ἱστορίες γιὰ τὴν Αἰωνιότητα, σελ.222-225, Εὐπάλιο Δωρίδος Φωκίδος 2007. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.